

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 19 (10756) * 2025 m. kovo 7 d., penktadienis

Kaina - 0,97 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio priešpilis. Saulė teka 6 val. 57 min., leisis 18 val. 04 min.

Dienos ilgumas 11 val. 07 min.

Vardadieniai: šiandien – Geitautas, Geitautė, Geivyda, Milbartas, Milbartė, Rimtas, Rimtautas, Rimtautė, Rimtė, rytoj – Ašvilas, Ašvilė, Ašvyda, Aušautas, Aušvė, Aušvyda, Aušvydas, Aušvys, Vydmina, Vydmėnas, sekmadienį – Klausgailas, Klausilas, Klausutė, Klausvyda, Klausvydas, Žyginta, Žygintas, pirmadienį – Butgailas, Butgailė, Medūnas, Medvilas, Naubartas, Naubartė, Naudravas, Naumantas, Nauminta, antradienį – Gedimtas, Gedmilas, Gedmilė, Kastancija, Kastantas, Konstancija, Konstantas, Konstantina, Kostas, Kostė, Vijolė, trečiadienį – Galvirda, Žostarta, Žostartas, Žostautas, Žostautė, ketvirtadienį – Liutauras, Liutaurė, Liutavaras, Rodrigas, Vaitilas, Vaitys, Vaitkanta, Varbutas, Varbutė.

Kovo 8 – Tarptautinė moterų solidarumo diena.

Kovo 10 – 40-ties paukščių diena.

Kovo 11 – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena.

Kitas „Gyvenimo“ numeris išeis kovo 14 d., penktadienį.

Balbieriškio, Išlaugo ir Pakuonio bendruomenių nuomonės dėl mokyklų reorganizacijos išsiskyrė 2-4 p.

Savivaldos sprendimai: ne visi politikai naujovėse įžvelgia privalumų 4-11 p.

Kovo 11-oji šiandienos akimis. Kokia šios istorinės datos reikšmė dabartiniame saugumo kontekste? 7 p.
Namu ūkis 9-10 p.

*Mieli mūsų krašto, laisvos Lietuvos žmonės,
Kovo 11-ąją minime mūsų tautos nepriklausomybės atkūrimo dieną.
Tai diena, kai visi kartu, be išimties, tapome istorijos dalimi, nes prieš
35-erius metus drąsūs žmonės įrodė, kad svajonės ir siekiai, paremti
vienybė ir pasiaukojimu, gali tapti tikrove.
Tegul Kovo 11-osios dvasia įkvepia mus saugoti ir stiprinti savo
kraštą, branginti laisvę ir demokratiją, rūpintis vieni kitais. Mūsų
vienybė ir bendras darbas yra geriausias paminklas tiems,
kurie kovojo už mūsų laisvę.
Šią ypatingą dieną linkiu visiems išsaugoti optimizmą, pasitikėjimą
ateitimi ir visada puoselėti tuos pagrindinius principus,
kurie mūsų tautą padarė stiprią ir laisvą.
Su Kovo 11-ąja, su nepriklausomybės diena, brangūs prieniečiai!
Prienų rajono savivaldybės meras *Alvydas Vaicekauskas**

Kovo 11 dieną sukanka 35 metai, kai esame vėl laisvi...

Minint Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo sukaktį, „Gyvenimas“ paprašė 1990 metų įvykių dalyvių, Prienų savivaldos kūrėjų pasidalinti prisiminimais, šiandienos akimis įvertinti šios istorinės datos svarbą.

Gintautas BARTULIS: „Tai buvo startas ilgai distancijai...“

– Man Kovo 11 dienos aktas – tai nepriklausomybės simbolis, juridinis veiksmas, svarbiausio Lietuvos pokyčio užfiksavimas ir įamžinimas.

1990 metų kovo 11 dieną buvau 36-erių. Dirbau to meto Prienų rajono savivaldybėje (Vykdomajame komitete). Ir kai dabar peržvelgiu to meto įvykius, matau, kad viskas, kas įvyko kovo 11 d., brendo ne vieną dieną, įvykiai ir iki šios datos tvenkėsi kaip upės tėkmė.

Man pasąmoningas suvokimas, kad artėja Kovo 11-oji, prasidėjo 1986 metais, kai Sąjūdžio žmonės, sužinoję sovietų nuversto Kęstučio paminklo istoriją, nusprendė jį atstatyti ir mane pasirinko paminklo atstatymo komisijos pirmininku. Pradžią tokia: 1988.09.29 priimamas oficialus Vykdomojo komiteto sprendimas atstatyti paminklą. Komisija veikia. Surandam rėmėjus, skulptorių, statybininkus, metalo liejimo specialistus. 1990 metų vasario 16 dieną paminklas baigtas. Atidengimo iškilnėse dalyvauja daugybė Prienų krašto žmonių. Tokio masiškumo renginio nesu matęs Prienuose iki šiol.

1989.08.23 vykęs Baltijos kelias – dar viena gairė, palydėjusi mus visus Kovo 11 dienos link. Tuo metu vyksta didieji įvykiai Vilniuje, Seime – diskusijos, pasirošimas Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo akto skelbimui, o Prienuose, kaip ir visoje Lietuvoje, vyksta kasdieniai, paprasti darbai, kurie tvirtino pamatus Kovo 11-osios sėkmei.

Algis Mockapetris, Gintautas Bartulis (antras iš kairės), Stanislovas Teišerskis, Justinas Marcinkevičius ir kiti, apžiūrint LDK Kęstučio paminklo statybos vietą Prienuose 1989 m.

1990.03.11 – Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo aktas! Džiugu! Viskas pavyko!

1990 metų kovo 24 dieną išrenkama nauja Prienų rajono savivaldybės Taryba. Taryba pirmą kartą išrenkama pačių žmonių, ne taip, kaip anksčiau, kai Taryba tiesiog būdavo paskiriama komunistų partijos komiteto. 1990 m. balandžio 20 dieną Taryba paskiria naują rajono valdytoją, juo tampa A.P.Bubnys. Jis mane pasirenka savo pavaduotoju. Taryboje visi naujokai, niekas neturi nei teorinio, nei juolab praktinio žinojimo, kas ir kaip turi vykti. Sudėtinga situacija, Taryboje yra netgi sovietų armijos kariškis, tiesa, jis vienas iš trisdešimties narių, ir neatsimenu, ar jis dalyvavo bent viename posėdyje.

Nepaisant visų neaiškumų ir baimių, Algirdo Giraičio, to meto Prienų savivaldybės tarybos pirmininko, vadovaujama Taryba išsprendė visas nežinojimo problemas, ir mes yrėmės toliau. Taryba analizavo situaciją ir nustatinėjo veiksmų kryptis, o savivaldybės Valdyba darė visus tuos kasdienesius darbus.

1990.04.18, savaitę prieš naujos Tarybos suformavimą, sovietų sąjunga mums „padovanoja“ ekonominę blokadą. Staiga viskas pasikeitė. Sovietų sąjunga nebuvo linkusi lengvai paleisti savo įtakoje esančios šalies – blokada prasidėjo

(Nukelta į 2 p.)

Audrius NARVYDAS: „Pačios geriausios šventės tos, kurios vyksta mumyse...“

–Norėdamas pirmiausia sau atsakyti, ką man reikšia atkurto Lietuvos Nepriklausomybės 35-metis, pasivaikščiojau po atminties lauką ir, švelniai tariant, nustebau. Kiek daug visko čia į tuos dešimtmečius sutelpa: ir Pergalė, ir Laisvė, ir Džiaugsmas, ir Skausmas...

Paskutinius žingsnius Kovo 11-osios link kartu su Lietuva ėjau kaip ir dauguma to meto jaunų (man tuomet buvo 32-eji), aktyvių, visuomeniškų žmonių – per Sąjūdžio mitingus, istorinės atminties prisikėlimą, giminės šaknis, laisvą žodį, teisinės valstybės siekį. Tiesa, situacija Lietuvoje nebuvo tokia vienalytė. 1990 m. vasario 24 d. Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos–Atkuriamojo Seimo rinkimuose triumfavo Sąjūdis

(Prienų rajone taip pat buvo išrinkti AT deputatai nuo Sąjūdžio–J. Prapiestis ir A. Rudys), o po rinkimų jau viešai ir garsiai buvo deklaruojamas Nepriklausomybės siekis. Tačiau daug kur provincijoje toks siekis nebuvo taip entuziastingai palaikomas, o Pietryčių Lietuvoje netgi buvo grasinama autonomijos skelbimu. Be to, iš Maskvos į Vilnių nepertraukiamai skriejo Kremliaus grasinimai, net ultimatumai, situacija buvo sudėtinga ir sunkiai prognozuojama.

Netrukus, 1990 m. kovo 24 d., įvyko vietos valdžios (savivaldos) rinkimai, kuriuose man teko jau ne tik dalyvauti, bet ir juos organizuoti. Taip jau atsitiko, kad „visa,

(Nukelta į 2 p.)

Sveikiname!

Tai kas, kad smilkiniai jau bąla
Tai kas, kad skauda ką ir būna neramu
Gerai, kad širdyje jaunystė nesušąla
Gerai, kad tu gyventi, juoktis, dirbti vis gali
Laimingas, kad ištiesti pagalbos ranką,
Patart, paguost, padėt gali
Kad tau vis dar jėgų užtenka,
Ir nuovargio per daug dar nejauti
Te nepavargsta stiprios rankos ir širdis
Laimingas būki visada su jauna šypsena veide
Te sėkmė ir puiki sveikata
Tave lydės visada.

70 metų jubiliejaus proga **Romualdą KIMBIRAUŠKĄ**, gyvenantį Prienuose, sveikina Janina, Aurimas, Vitalija, Linutė ir Eglutė su šeimomis.

Tarptautinė moters diena – moterų vienybės ir solidarumo simbolis, kartu ir pasaulinės taikos simbolis

Moteris – lyderė. Sunku ar lengva? Kas Jus veda lyderystės keliu?

Jūratė ZAILSKIENĖ, LR Seimo narė:

– Pirmiausia, ačiū, kad įvardijote lydere. Moteriai apskritai nelengva būti lydere, nes daugelio mintyse lyderis gali būti tik vyras. Juk šeima, vaikai, buitį. Aš galiu pasakyti, kad viską galima suspėti, ypač kai palaukiu bei supranta šeima.

Kai aš šiame krašte įsisukau į visuomenines, politines veiklas, nevarsčiau, ar aš lyderė, ar ja tapsiu, ar mane galų gale kas nors pripažins lydere. Dirbau ir dirbu, kaip įsivaizduoju, kad kiekvienas turėtų dirbti. Visada su žmonėmis bendravau ir bendrauju sąžiningai, atvirai, įsiklausydama į jų poreikius. Manau, tai lemia, kad dėl to ir sulaukiu palaikymo bei pasitikėjimo.

Ar sunku? Ir taip, ir ne. Būna akimirku, kai pagalvoju, gal čia tik man vienai reikia? Gal niekam čia neįdomu ateiti į talkas, susirinkimus, dalyvauti projektinėse veiklose. Bet kai atsirado iš pradžių vienas kitas palaikantis, paskui jų vis daugėjo – supratau, kad einu teisingu keliu.

Tik būtinai noriu pasakyti, kad tas kelias man – natūralus, nedirbtinis, nevarginantis ir nuoširdus. Man patinka bendrauti su žmonėmis, rūpi, kaip jie jaučiasi, kaip jiems sekasi, kokios problemos ar sunkumai jiems kyla. Man atrodo, kad tai jau mano, kaip moters, stiprybė.

Asta GLUOKSNIENĖ, Prienų ūkininkų sąjungos pirmininkė:

– Mano profesinė karjera prasidėjo nuo 2003 m., kuomet pradėjau studijuoti LVA (gyvulininkystės technologijos specialybę). Pabaigus bakalauro ir magistro studijas jau tuo metu buvo aišku kad jaunai merginai pasiekti kažką daugiau bus sunku.

Dar studijų metu tikrai žinojau, jog noriu profesinę veiklą tęsti savam krašte, kur atsirastų galimybė ne tik plėtoti profesines žinias, bet ir įgūdžius. Tačiau įsitvirtinti jaunam, tik ką „iškeptam“ specialistui, o dar moteriai, nebuvo lengva. Bet neieškojau lengvesnio sprendimo, pasirinkau profesinės veiklos tęstinumą. Artimųjų palaikymas bei vizijos ir tikslų turėjimas vedė lyderystės keliu. Jeigu ne artimųjų palaikymas, supratimas ir pagalba, būčiau nieko nepasiekus. Tik dirbdama supratau, kad lyderystėje svarbu ne tik profesinės žinios, bet ir atkaklumas, nuoseklus ėjimas tikslo link bei teisingas požiūris į gyvenimą. Geriausiai jaučiuosi, kai esu suprasta, įvertinta bei dėjuojama padėti kitiems.

Moterų lyderystė sėkmingai keičia nusistovėjusius standartus, kai moterims buvo linkima būti tik namų šeimininkėmis. Dabar jos sėkmingai daro ir karjerą.

Svarbiausia žinoti, ką darai, dėl ko darai ir ką sako širdis.

Lina DUŽINSKIENĖ, UAB „Ekofrisa“ direktorė, Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų Prienų atstovybės vadovė:

Moteris – lyderė. Ja netapsi per vieną dieną, tiesiog natūraliai susiklostė gyvenimas taip, kad teko imtis vadovo pareigų. Kartu užaugo ir mano pasitikėjimas savimi bei ryžtas imtis lyderystės. Manau, tai tiesiogiai koreliuoja su mano charakteriu, nuo jaunystės buvau aktyvi mokykloje, tas, matyt, ir atliepė mano karjeros kelią. Šiai dienai man tikrai nėra sunku imtis lyderystės. Svarbiausia – pasitikėti savimi, turėti ambicijų, tikslų ir sistemingai jų siekti, nebijoti būti kitokia – tai yra ir supykti, ir būti linksmi ar griežtai, aiškiai komunikuoti savo žinutes.

Lina JUODSNUKYTĖ, Liberalų sąjūdžio Prienų skyriaus pirmininkė:

– Visų pirma, veiklose savęs netapatinu tik su moterimi ir neapriboju savęs galvodama, kad esu tik moteris. Save tapatinu su turimais sugebėjimais ir noru (užsispyrimu) sugebėti daugiau. Tačiau būna visai – ir sunkiau, ir lengviau. Tik neįgiamose patirtyse stengiuosi neužsibūti ir judėti pirmyn.

Susidūrusi su kliūtimis (sunkumais) – nepasiduodu. Ir nors tai nereiškia, kad visada reikia galvą į sieną daužyti, tačiau tai taip pat nereiškia, kad iš karto reikia rankas nuleisti. Ir jeigu kiekvieną kartą pasiduočiau – nieko nepasiekčiau. Pirmyn veda (pasi)tikėjimas žmonėmis ir iškeltais tikslais.

Mūsų laisvės ir teisės (taip pat ir moterų) nėra duotybė. Žmonės už tai kovojo. Reikia tai vertinti. O man pačiai tai dar labiau sustiprina empatiją tiems, kuriems reikia pagalbos šiandienos realijose.

Kovo 11 dieną sukanka 35 metai, kai esame vėl laisvi...

(Atkelta iš 2 p.)

gyvenimą, būti reikiam, pirmiausia sau. Deja, bet tas sugrįžimo (desovietizacijos) procesas užsitęsė iki šių dienų, nors gal tai ir nenuostabu, nes ir Mozė 40 metų vedžiojo žydus po dykumą tam, kad jie užmirštų Egipto žemę ir papročius, ir tik po to juos atvedė į pažadėtąją Izraelio žemę.

Esu optimistas, tikiu, kad naujosios mūsų kartos, gimusios jau po Kovo 11-osios, išvengs to sovietinio mąstymo šleifo, tų stereotipų, kurie dar kausto mūsų visuomenę, drąsiai prisiims atsakomybę už valstybės valdymą ir vystymąsi, kartu per amžius saugos ir puoselės lietuvių, mūsų kalbą, kultūrą, papročius ir tikėjimą.

Myliu Lietuvą tokią, kokia ji yra. Lietuva keisis ir gražės nepriklausomai nuo lozungų skaičiaus ar dydžio, keisis ir gražės kartu su čia gyvenančiais darbuoju ir kūrybingais žmonėmis. „Jūs galite didžiuotis, kad gyvenate Justino Marcinkevičiaus ir Antano Maceinos gimtojoje žemėje“, – taip 1988 m. į Sąjūdžio steigiamąjį susirinkimą Prienų 3-iojoje vidurinėje mokykloje atvykusius prieinčius pasveikino Kovo 11-osios signataras A. Patackas. Šie sveikinimo žodžiai neprarado prasmės ir šiandien. Nes pačios geriausios šventės yra tos, kurios vyksta mumyse...

Su Švente visus Jus, su Kovo 11-ąja!

Kaip dabartinės jaunosios kartos atstovai vertina savo pirmtakų, kurie į politinę ir visuomeninę veiklą įsitraukė būdami panašaus amžiaus, pastangas priartinti Kovo 11-ąją? Ką jiems patiems reiškia ši istorinė data? Ar, jų nuomone, šiandieninis jaunimas pakankamai aktyvus ir pilietiškai, kad prireikus apgintų šalies nepriklausomybę?

Deividas DARGUŽIS, Prienų rajono savivaldybės vicemeras: „Kovo 11-oji man asmeniškai reiškia ypatingą šventę“

– Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena mums ne tik primena, kiek daug buvo pasiekta kovoje už laisvę, bet ir yra svarbi šiandieniniame saugumo kontekste, nes nepriklausomybė ir valstybės suverenitetas lieka vienas pagrindinių mūsų saugumo užtikrinimo pagrindų.

Kovo 11-oji – tai diena, kai mes, kaip tauta, parodėme, kad esame pasiruošę kovoti už savo ateitį, už laisvę. Tai nebuvo tik politinis sprendimas, tai buvo visos tautos – ir jaunų, ir vyresnių žmonių – siekis ir pasiaukojimas. Ir šiandien, kai susiduriame su naujais saugumo iššūkiais, turime prisiminti šią drąsą ir tvirtumą, kurie leido Lietuvai išlikti ir augti, nepaisant visų sunkumų.

Kalbant apie jaunimo įsitraukimą į politiką, manau, kad jaunatviškas veržlumas ir drąsa yra ne mažiau svarbūs nei patirtis. Iš tiesų, 1990-aisiais, kai Lietuva pa-

skelbė nepriklausomybę, dauguma jaunų žmonių, kurie tapo politikais, buvo maždaug mūsų amžiaus. Ir šiandien tas jaunatviškas idealizmas, noras keisti pasaulį į geresnę pusę, yra labai svarbūs. Jie į politiką įneša šviežumo, energijos ir naujų idėjų, kurių kartais pritrūksta, kai viskas grindžiama tik patirtimi. Tačiau patirtis taip pat yra labai svarbi – ji padeda priimti apgalvotus sprendimus ir vertinti situaciją iš įvairių perspektyvų.

Pats, būdamas 39-erių, jau turiu politinės patirties, nes į social-

demokratinę veiklą įsitraukiau gana anksti, o į Prienų rajono savivaldybės tarybą buvau išrinktas antrai kadencijai. Tačiau vis tiek dažnai stengiuosi įsiklausyti į jaunimą, nes jų nuomonės ir idėjos yra svarbios formuojant ateities politiką. Aš stengiuosi savo vaikus, kurie šiandien auga laisvoje ir nepriklausomoje Lietuvoje, supažindinti su mūsų istorija, paminėti tokias svarbias datas, kaip Kovo 11-oji, Sausio 13-oji, ir kalbėtis su jais apie šias vertybes.

Tam, kad jaunimas aktyviau įsitrauktų į politinę ir visuomeninę veiklą, reikia sukurti aplinką, kurioje jie galėtų pasitikėti savo jėgomis ir matyti tikrą poveikį. Svarbu, kad jie jaustų, jog jų balsas turi reikšmę ir kad gali aktyviai prisidėti prie sprendimų, kurie formuoja jų ateitį. Jauni žmonės turi mokytis iš patirties, tačiau jiems reikia suteikti ir progą parodyti savo idėjas ir drąsą. Kiekvienas jaunimo atstovas, įsitraukęs į politiką, turi galimybę ne tik dalyvauti, bet ir keisti savo kraštą, kad jis būtų geresnis visiems.

Lukas MALINAUSKAS, Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Prienų šaulių 206-osios kuopos vado pavaduotojas: „Man – tai laisvės ir tautinės tapatybės simbolis...“

– Kovo 11-oji – svarbi šaliai ir jos žmonėms Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena. Man tai – laisvės, vienybės ir tautinės tapatybės simbolis. Kiekvienam iš mūsų tai priminimas apie tautos ryžtą, drąsą ir veržlumą atkuriant nepriklausomą valstybę.

Balbieriškio, Išlaužo ir Pakuonio bendruomenių nuomonės dėl mokyklų reorganizacijos išsiskyrė

Gyvenimą kuriame patys. Viešasis interesas

(Atkelta iš 4 p.)

kad mokyklai vadovauti ateis aktyvus ir energingas direktorius.

Norėtų daugiau laiko

Pristatant mokyklų tinklo pertvarkos planą Išlaužo pagrindinėje mokykloje emocijų buvo mažiau. Pasak mokyklos direktorės **Rasos Žilinskienės**, mokyklos taryba pritaria mokyklų tinklo pertvarkos planui, tačiau susitikimo metu bendruomenė vis tiek turėjo nemažai klausimų.

Pati direktorė kėlė klausimą, ar mokytojams bus įteikti atleidimo lapeliai, kokių principu mokykloms bus skiriamas finansavimas, ar išliks mokyklos uniformos ir amblemos. Atsižvelgiant į tai, jog trijose mokyklose dirbs tik vienas direktorius, R. Žilinskienė siūlė padidinti direktoriaus pavaduotojo etato krūvį, taip pat vyli, jog „Užnemunęs“ mokyklai vadovauti bus paskirtas dabartinės Išlaužo pagrindinės bendruomenės narys.

R. Zailskas ir L. Jančiukienė Išlaužo mokyklos bendruomenę, kaip ir kitų mokyklų darbuotojus, patikino, jog mokytojams bus pasiūlyta dirbti naujoje įstaigoje ir bus užtikrintos visos socialinės garantijos, mokykla toliau galės vadovautis savo strateginiais pla-

nais, naudoti savo uniformas, kitą atributiką. Atsakant į klausimą dėl finansavimo paskirstymo, meras A. Vaicekauskas pastebėjo, jog aplinką ir toliau išlaikys savivaldybė, o mokytojų darbo užmokestis bus skaičiuojamas kaip ir dabar.

Tėvams rūpėjo sužinoti, kas bus, jeigu skirtinguose skyriuose toje pačioje klasėje bus, pavyzdžiui, po 3–7 mokinius, šikart tėvams buvo paaiškinta, jog tokiu atveju jungtinė mokykla turės daugiau lankstumo, o tas skyrius, kuris turės daugiau mokinių, turės ir pirmumą. Anot R. Zailsko, tokių kritinių situacijų šiuo metu nėra, o jeigu jų bus, direktorius tiesiog racionaliau organizuos pavėžėjimą. Tiesa, meras pridūrė, jog iš Išlaužo į Balbieriškį mokiniai tikrai nebus vežiami, tai labiau palies Pakuonio ir Išlaužo skyrius.

Visgi bendruomenė norėtų daugiau laiko apsvastyti, išdiskutuoti jiems siūlomą projektą, todėl susitikimo metu buvo pasiūlyta sprendimą nukelti dar metams, tačiau, R. Zailsko teigimu, sprendimas dėl Pakuonio pagrindinės mokyklos laukti nebegali.

Mokyklų sujungimas – vienintelė išeitis

Pasak R. Zailsko, norą jungtis

Išlaužo pagrindinės mokyklos bendruomenė savivaldos atstovams taip pat turėjo klausimų ir pasiūlymų.

prie Išlaužo pagrindinės mokyklos išreiškė patį Pakuonio pagrindinės mokyklos bendruomenė. Šiuo metu bendrojo ugdymo programoje Pakuonio pagrindinė mokykla turi 4 klases, o iš viso mokykloje mokosi 36 mokiniai. Pagal dabartinius reikalavimus mokykla, neturinti 60 mokinių, savarankiškai veikti negali, tačiau toks reikalavimas netaikomas skyriams, tad mokyklų sujungimas pakuoniškiams – tai vienintelė išeitis bent kurį laiką išlikti.

Pakuonio pagrindinėje mokykloje diskusija buvo trumpa ir

Pakuonyje dėl mokyklų tinklo pertvarkos diskusijų nekilo.

rami. Mokytojams labiausiai rūpėjo jų likimas ir socialinės garantijos, ar dar išliks galimybė komplektuoti klases. Savivaldos atstovai dar kartą akcentavo „įdarbinimo“ tvarką, jog bus išlaikytos vi-

šos socialinės garantijos bei atkreipė dėmesį, jog skyrius kasmet galės iš naujo komplektuoti klases, jei tik bus vaikai.

Rimantė Jančauskaitė

Tarybos posėdis

Savivaldos sprendimai: ne visi politikai naujovėse įžvelgia privalumų

Vasario 27 d. vykusioje Prienų rajono savivaldybės tarybos posėdyje svarstyta trisdešimt klausimų, vienas sprendimo projektas dėl laisvos valstybinės žemės sklypo, esančio Balbieriškio miestelyje, prie Nemuno gatvės, mero siūlymu, išbrauktas iš darbotvarkės, dėl kokių priežasčių – argumentų nebuvo pateikta.

Nuo liepos 1 d. – centralizuota buhalterinė apskaita

Savivaldybės tarybos opozicijos vardu pasisakęs **Cezaras Pacevičius** pasiūlė iš darbotvarkės išbraukti, politikų grupės nuomone, nekompetentingai parengtą sprendimo projektą dėl Prienų rajono savivaldybės biudžetinių įstaigų centralizuoto finansinės apskaitos tvarkymo, bet į šį siūlymą, kaip ir į svarstymo metu išsakytas pastabas, nebuvo atsižvelgta.

Lėšų taupymo, administracinės naštos mažinimo, geresnio finansų valdymo ir kontrolės tikslais, nuo 2025 m. liepos 1 d. savivaldybės švietimo, kultūros, meno, visuomenės sveikatos, globos, priešgaisrinės tarnybos ir kitų biudžetinių įstaigų finansinės apskaitos tvarkymą pavesta centralizuotai tvarkyti Prienų švietimo pagalbos tarnybai, kurioje bus įsteigtas Centralizuotos finansinės apskaitos skyrius. Po reorganizacijos tikimasi efektyviau tvarkyti buhalterinę apskaitą, geriau panaudoti informacines technologijas, sumažinti apskaitos klaidų tikimybę ir kt.

Nuogaštavimų iš įstaigų atstovų sulaukę opozicijos nariai posėdžio metu iškėlė daugybę klausimų, kviesdami kolegas nepritariti sprendimo projektui. Tarybos nariai **A. Marcinkevičius**, **L. Jaki- nevičienė** ir **A. Vaidogas** laikėsi

nuomonės, kad kelerių metų eigoje išryškėjusias sistemines klaidas, susijusias su buhalterinių duomenų suvedimu į bazes, buvo galima ištaisyti organizuojant mokymus, diegiant programas, o ne apjungiant buhalterijas.

Opozicijos lyderės **Loretos Jakinevičienės** teigimu, projektas parengtas be gilesnės situacijos analizės, nebuvo nustatytas pereinamasis laikotarpis, nepateikta informacija dėl finansinių lėšų poreikio, darbuotojų darbo santykių tęstinumo ir darbo krūvių sureguliuavimo, socialinių garantijų užtikrinimo, priedų prie atlyginimų vadovams skyrimo. **Algis Marcinkevičius** teiravosi, kiek šios reformos metu tikimasi sutaupyti lėšų, **Egidijus Visockas** abejojo, ar ši reforma finansiniu požiūriu pasiteisins. Finansų ir strateginio planavimo skyriaus vedėjas **Jurgitas Čerkauskienės** teigimu, kadangi buhalterinės apskaitos darbuotojai bus perkelti, išlaidos jų išlaikymui bus perskirstytos. Meras **Alvydas Vaicekauskas** pridūrė, kad, remiantis kitų savivaldybių patirtimi, išlaidos gali mažėti.

Rasa Juocevičienė, **Jovydas Juocevičius**, **Aušra Deltuvienė** domėjosi, kaip į permainas sureaguos įstaigų vadovai. Jiems rūpėjo, ar darbuotojams bus sudarytos galimybės dirbti nuotoliniu būdu, ar bus kompensuojamos vykimo į

darbovietę transporto išlaidos. Savivaldybės atstovai paaiškino, kad su įstaigų vadovais buvo aptarti jiems rūpimi klausimai. **J. Čerkauskienės** nuomone, šiandien informacija gali būti perduodama informacinėmis technologijomis, todėl artimų žmoniškųjų ryšių poreikis tampa nebe toks svarbus. Anot mero, daugumai buhalterijų bus padidinti atlyginimai. **A. Vaicekauskas** ramino politikus. Jo nuomone, yra natūralu, kad tai, kas nauja, kelia nerimą, tačiau dirbant baimės pasimiršta, o naujovės tampa norma. Kita vertus, pripažino meras, buhalterinėje srityje išlieka problemų, kurios kelia galvos skausmą. Pirmiausia jos susijusios su kadrais: nemažai dirbančių buhalterijų yra pensinio amžiaus, kvalifikuotų specialistų trūksta.

Opozicijai svarstant, kad buhalterinės apskaitos centralizavimą reikėjo pradėti nuo pilotinio projekto, valdančiosios daugumos atstovai **Jaunius Mališauskas** ir **Eimantas Šalomskas** vardino gerąsias kitų savivaldybių patirtis – jie pateikė konkrečių pavyzdžių, kai apjungus biudžetinių įstaigų buhalterijas buvo sutaupyta nemažai lėšų, darbą palengvino įvestos vieningos apskaitos programos, yra kam pavaduoti specialistus jų atostogų metu.

Už šio klausimo atidėjimą pasisakė visi 9 opozicijos atstovai,

Šilumos gamybos įmonėje.

14 politikų buvo prieš. Sprendimo projektas patvirtintas 12 balsų (9 politikai buvo prieš, 1 susilaikė, 2 nebalsavo).

Suabejojo dėl projektų tikslingumo

Po diskusijų pritarta Prienų rajono savivaldybės administracijos dalyvavimui partnerio teisėmis dviejuose projektuose. Kauno rajono savivaldybės administracija pakvietė prisidėti prie europinėmis ir regiono savivaldybių lėšomis vykdomo projekto „Kauno regiono turizmo maršruto pristatymas ir populiarinimas bei Kauno rajono turizmo ir verslo informacijos centro infrastruktūros plėtra“ bei parengti informacines priemones, skatiniančias keliauti šiose savivaldybėse.

Prienų rajono savivaldybė tikisi gauti 5000 eurų ES lėšų, prie projekto reikės prisidėti 882 eurai.

Kitą projektą „Svarbiausia sveikata – sveikatos apsauga ir profilaktika po koronaviruso Lietuvoje ir Lenkijoje“ Prienų rajono savivaldybė įgyvendins kartu su Kentšyno (Kętrzyn) savivaldybe. Jo metu Prienuose bus suorganizuoti du bendri renginiai su part-

neriu: sveikatos diena, skirta Pasaulinei kovos su vėžiu dienai paminėti, ir tarptautinė konferencija „Vėžio iššūkiai – kaip juos įveikti?“. Prienų rajono savivaldybės gyventojams – 150 moterų ir 150 vyrų – numatyta atlikti vėžio žymens tyrimus, bus suorganizuoti du vizitai į Kentšyno savivaldybę, įsigyta reklaminių priemonių.

Projekto biudžetas – per 153447 eurus, iš jų Europos Sąjungos fondų lėšos sudaro per 122757 eurus. Prienų rajono savivaldybei bus skirta 48109 eurų Europos Sąjungos fondų lėšų, Savivaldybės biudžeto indėlis – 12027 eurai.

Tarybos opozicijos nariai dėl įsitraukimo į projektus neįžvelgė didesnės materialinės naudos ir akcentavo administracinę bei finansinę jų našta Savivaldybei. Jų manymu, prevencinius tyrimus galima atlikti ir savarankiškai, netikslinga lėšas skirti išvykoms į Lenkiją.

Su šia nuomone nesutiko Tarybos narė, gydytoja **Rita Keturakienė**, sakydama, kad visos priemonės, kurios yra susijusios su gyventojų gyvybe ir sveikata, yra geros ir reikalingos.

(Nukelta į 7 p.)

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Kovo 11-oji – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena

Mieli Birštono krašto gyventojai,

Prieš 35-erius metus lietuvių tauta vieningai ir tvirtai pareiškė pasauliui: Lietuva buvo ir bus laisva! 1990-ųjų kovo 11-ąją, vedami drąsos ir tikėjimo, atkūrėme savo šalies nepriklausomybę ir pratęsėme Lietuvos valstybingumo kelią. Tai buvo mūsų visų pergalė – ryžto, vienybės ir begalinės meilės Tėvynei liudijimas.

Šiandien mūsų pareiga – saugoti šią laisvę, puoselėti Lietuvą bei Birštono kraštą, kur gera gyventi, dirbti, ilsėtis, svajoti, auginti ateities kartas. Tegul ši diena įkvepia mus prasmingiems darbams, telkia bendrystei ir primena, kad laisvė – tai jėga, kuri leidžia mums augti, kurti ir tikėti šviesia ateitimi.

Su Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena!

Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė

Mielieji,

Sveikinu Jus su Kovo 11-ąja – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena! Tai diena, kai prieš 35 metus mūsų tauta drąsiai pasirinko laisvę ir atkūrė nepriklausomą valstybę.

Šiandien prisiminkime tuos, kurie kovojo už mūsų ateitį, ir įvertinkime nepriklausomybės suteiktas galimybes.

Tegul ši šventė įkvepia mus naujiems darbams ir stiprina tikėjimą savo valstybe!

Su šventiniais linkėjimais

Jūratė Zailskienė

Lietuvos Respublikos Seimo narė

Apmokėta iš Seimo nario lėšų su parlamentine veikla susijusioms išlaidoms.

Moteris – lyderė. Sunku ar lengva? Kas Jus veda lyderystės keliu?

Nijolė DIRGINČIENĖ, Birštono savivaldybės merė, Europos Regionų komiteto narė:

– Naujai išrinktame Lietuvos Respublikos Seime iš 141 nario 40 yra moterys – tai mažiau nei trečdalis. 2023 m. savivaldos rinkimuose iš 60 savivaldybių merėmis buvo išrinktos vos 6 moterys, kas sudaro tik 10 proc. Lietuvos savivaldybių tarybose vyrų dirba beveik tris kartus daugiau nei moterų. Nors moterų dalyvavimas politikoje palaiapsniui auga, pokyčiai vis dar vyksta lėtai.

Tam įtakos turi istoriškai susiformavę stereotipai ir struktūrinės kliūtys, dėl kurių dalis visuomenės skeptiškai žiūri į moterų lyderystę politikoje. Be to, politinė veikla dažnai reikalauja sudėtingo šeimos ir darbo išsipareigojimų derinimo, ir tai moterims tampa papildomu iššūkiu.

Vis dėlto matau teigiamus pokyčius – vis daugiau moterų drąsiai imasi atsakomybės, įrodo, kad lyderystė nepriklauso nuo lyties, o sėkmę lemia kompetencija, patirtis ir ryžtas.

Mano kelias į politiką prasidėjo natūraliai – dirbdama ir gyvendama Birštone, vis labiau išitraukiau į bendruomenės gyvenimą, domėjausi vietos proble-

mis ir galimybėmis jas spręsti. Supratau, kad norint realių pokyčių, reikia ne tik matyti problemas, bet ir aktyviai dalyvauti jų sprendime. Įgyta patirtis administracinėje veikloje padėjo įsigilinti į savivaldos darbą, suprasti, kaip galima efektyviai prisidėti prie miesto augimo. Šiandien džiaugiuosi, kad Birštonas yra modernus, veržlus ir atviras naujovėms kurortas,

kuriame dera gamtos harmonija, šiuolaikiška infrastruktūra ir aukšto lygio sveikatinimo, kultūros, švietimo, socialinės ir kitos paslaugos.

Moterų dalyvavimas politikoje yra ne tik būtinas, bet ir vertingas. Moterų lyderystė dažnai grindžiama įtraukiu, bendradarbiaujančiu ir socialiai atsakingu požiūriu, kuris skatina konstruktyvias diskusijas, padeda kurti tvirus sprendimus ir geriau atliepia platesnį visuomenės poreikių spektrą – nuo socialinės politikos iki miestų plėtros ir infrastruktūros sprendimų, kurie labiau orientuoti į gyvenimo kokybę.

Be to, moterų dalyvavimas politikoje kuria matomus lyderystės pavyzdžius jaunajai kartai. Kai merginos mato moteris atsakingose pozicijose, jos įgyja daugiau drąsos siekti lyderystės, aukštojo mokslo ir aktyvios visuomeninės veiklos. Tai – prisideda prie lygių galimybių stiprinimo ir atviresnės, progresyvos visuomenės kūrimo.

Jovita TIRVIENĖ, Birštono savivaldybės administracijos direktorė:

– Lengva tikrai nėra. Reikia koordinuoti labai daug skirtingų sričių, gebėti valdyti ir analizuoti daug informacijos, matyti ir dirbančius, ir esančius šalia. Dabartiniu metu viskas labai greitai keičiasi, tobulėja, kartu plečiasi ir informacijos kiekis, ir sprendžiamų klausimų ratas, o sprendimų reikia greitai. Kartu keičiasi ir patys žmonės.

Kas veda lyderystės keliu? Manau, kad gebėjimas komunuoti, galbūt tam tikros diplomatinės savybės, gebėjimas diskutuoti, tartis, bendradarbiauti, bendrauti. Domėjimasis įvairiomis sritimis, įvairiais klausimais. Empatija taip pat labai svarbus bruožas. Gebėjimas realiai planuoti. Labai svarbu – nebijoti priimti atsakomybę. Bet mintyse tyliai sukasi ir tokie žodžiai – „aš galiu tai padaryti“.

Regina GUSTAITIENĖ, Birštono lopšelio-darželio „Giliukas“ vadovė:

– Dabartis rodo, kad lyderystė neturi lyties. Ir vyrai, ir moterys gali būti stiprūs vadovai, jeigu turi tam reikalingas savybes: ryžtą, atsakomybę, gebėjimą įkvėpti ir siekti bendro tikslo. Lyderystė nėra lengva – ji reikalauja nuolatinio tobulėjimo, drąsos ir pasitikėjimo savimi. Įkvėpiančių, padrašančių moterų lyderių pavyzdžių yra daugybė. Ar būti lydere moteriai sunku? Trumpai pasidalinsiu savo patirtimi.

Prieš 17 metų tapau Birštono vienkiemio darželio-mokyklos (dabar Birštono lopšelis-darželis „Giliukas“) vadove. Tą vadovė, bet ne lydere. Pradžią nebuvo lengva. Lyderystės teko kantriai mokytis. Sėmiausi žinių vadovų mokymuose, stebėjau kolegų darbą, skaičiau

įkvėpiančią literatūrą. Bet didžiausia mano, kaip lyderės, formuotoja buvo ir iki šiol yra aplinka, kurioje dirbu, ir mane supanti komanda. Švietimo srityje moterys dažnai užima svarbias pozicijas, tačiau jos susiduria ir su išankstinėmis nuostatomis. Moterims neretai tenka įrodyti savo kompetenciją nepriklausančiais rezultatais, bet ir kovoti su nuomone, jog vadovavimas – vyriškas reikalas.

Būnant lydere tenka patirti ne tik iššūkius ir atsakomybę, bet ir lengvumą akimirks. Kai yra sutarimas su komanda, kai vieni kitus suprantame ir palaikome, kai visi kartu įveikiame sunkumus, kai džiugina darbo rezultatai, kai turi su kuo pasidžiaugti – tai suteikia

pasitikėjimo ir stipriai mane motyvuoja. Labai svarbią vietą mano darbe užima darželio tėvų bendruomenė. Jų nuoširdumas, dosnumas ir palaikymas skatina nenustoti tobulėti, ieškoti ir steng-

tis. Kai darai tai, kas tau svarbu, kai palaiko kiti – kas gali būti geriau?

Nei vadove, nei lydere negims-tama. Ja tampama. Į vadovo pareigas atėjau būdama dviejų puikių dukrų mama, turėdama namus, savo pomėgius, draugus, svajones. Pasirodo, viską įmanoma suderinti. Priimti ryžtingus sprendimus, pasitikėti savimi, drąsiai svajoti ir mėgautis gyvenimu man visada padėdavo dukrų palaikymas.

Šiandien noriu padrašinti moteris, kad nebijotų būti lyderėmis. Nes kiekviena gali atrasti savo stiprybę. Labai dažnai gyvenime tokie šansai pasitaiko netikėčiausiais momentais, kai situacijos išstumia iš komforto zonos. Linkiu moterims tokiu momentu neišsigąsti, pasitikėti savo jėgomis ir drąsiai eiti pirmyn.

Metų tėkmėje

Paroda „Kernavės didikai. XIII-XIV a. istoriniai kostiumai“

kviečia iššifruoti diduomenės valdžios ir galios simbolius

Nuo sausio 17 dienos Birštono muziejus lankytojus kviečia aplankyti parodą „Kernavės didikai. XIII-XIV a. istoriniai kostiumai“. Spalvoti audiniai, tviskantys brangiųjų metalų bei stiklo papuošalai, išskirtiniai ginklai traukę akį prieš 700 metų, meistriškumu stebina ir šiais laikais – kostiumus sudaro daugiau nei 60 rekonstruotų aprangos dalių, o dauguma jų pagaminta pagal XIII-XIV a. technologijas, kurioms būtinas amato išmanymas ir kruopštus rankų darbas. Paroda glaudžiai siejasi ir su Birštonu, kuriame XIII-XIV a. būta valdovo rezidencijos, o po apylinkes neabejotinai jodinėjo puošni diduomenė, veikusi pagal griežtas taisykles, pripildytas valdžios ir galios simbolių, apeigų, ritualų. Šiuolaikiniam žmogui perskaityti viduramžių aprangoje užkoduotą simboliką ne visuomet lengva, tad apie tai bei kostiumų rekonstrukcijos virtuvę kalbamės su projekto vadove, rekonstrukcijos bendraautore, eksperimentinės archeologijos klubo „Pajauta“ nare Edita GILE.

– Esate projekto sumanytoja, vadovė. Tokios didelės svajonės bei projektų sumanymai neateina „iš nieko“, tad kiek metų teko keliauti iki šios idėjos suformulavimo ir įgyvendinimo?

– Kad sugalvotum tokią idėją... Idėjos kartais kyla spontaniškai, tačiau eini iki jų ilgai. Atrodo, kad darai įvairius darbus, bet po to supranti, kad jie visi vedė link to vieno didelio, svarbaus, kuriam reikšmingomis tampa visos anksčiau surinktos patirtys. Pauglystėje mėgau kurti ir modeliuoti drabužius, užsiimti rankdarbiais, domėjaisi istorija. Vėliau teko ir kostiumų rekonstrukcija užsiimti, tad šis projektas ne pirmas toks, tačiau pirmas toks brandus savo turiniu, kokybe, komandos stiprumu. Galiu pasakyti, jog iki tokios didelės kokybinės ir kiekybinės apimties užaugau po truputį, mažais žingsneliais. Kernavę pasirinkau taip pat sąmoningai – gyvenu netoliese, tad šis paveldo perlas man labai artimas. Taip pat turėjau ir įgyvendinai labai didelę svajonę rekonstruoti Kernavės didikų puotas – jose valgytą maistą, gėrimus, ritualus. Norėjosi gyvai rodyti ir pasakoti istoriją, žmones nukelti 700 metų atgal, tad iškilio istorinių kostiumų poreikis. Iki mūsų komandos niekas nebuvo išsikėlęs tokio ambicingo tikslo – rekonstruoti būtent diduome-

nės kostiumus, ne tiesiog istorinius, o tuos, kurie yra puošnūs, turintys ryšių su kunigaikščiais ir yra skirti statusui pabrėžti.

– Parodoje matome rezultata, tačiau kaip atrodo rekonstrukcijos procesas? Daug apie tai papasakota projekto leidinyje, kurį siūlome paskaityti ir muziejaus lankytojams, tačiau ne visi turi laiko ar noro skaitymui, o ir leidinio apimtis ribota – tikrai ne visi rekonstrukcijos užkulisiai ten aptarti.

– Iš tiesų knygoje siekėme paprastais žodžiais atskleisti istorinių kostiumų gimimo procesus. Rekonstrukcijoje negali remtis savo įsivaizdavimu, kaip viskas galėjo atrodyti, viskas turi būti pagrįsta. Nors kai kurių archeologinių radinių, pavyzdžiui, tekstilės, randama labai mažai, vis tiek remiamasi tam tikra metodologija, kaip galimai teisingiausia istoriškai atkurti kostiumą. Reikia daug žinių, konsultacijų, vėl ir vėl vartyti tas pačias knygas. Išrinkta nuostabūs dalykai – atrodo, kad šimtą kartų žiūrėjai ir tiktai 101 kartą pamatai tai, ko visada ieškojai. Būtent pasiruošimas, duomenų surinkimas yra pati ilgiausia ir sunkiausia, nors ir nematoma, šio darbo dalis, kad rezultatas būtų paremtas archeologiniais, istoriniais šaltiniais, kad iš ikonografijoje pavaizduotų detalių susi-

darytų visuma. Patirtis rodo, jog kai kurias detales vėliau norisi perdaryti, o kai kurios intuityviai prielaidos buvo teisingos ir vėliau atrandi įrodymų, jog išties taip puoštasi. Pavyzdžiui, siūdami sau drabužį, nesusimąstome, kokius siūlus ar audinį naudoti, kokias siūles rinktis. O rekonstruodamas kiekviename žingsnyje klausiu ir ieškau – kokie siūlai galėjo būti tuo laiku, kokius įrankius turėjo, kaip siuvo? Tuomet dar ir dar kartą bandai atrasti informacijos. Įprastai pasiūti suknelę reikia vienos dienos, siuvant rankomis – gal 2 ar 3 dienų, tačiau kai tai darai su istoriniu pagrindu, su kiekvienu žingsniu turi vis kažką pasitikslinti, išbandyti ir gali būti, jog iš pirmo karto net nepavyks. Rekonstruotus kostiumus sudaro 60 skirtingų gaminių ir didžioji jų dalis nesigavo iš pirmo karto – buvo persiuvami, perdaromi, kol pasiektas geriausias rezultatas.

– Kostiumai atrodo išpūdingai, tačiau tai ne tik spalvos, tai ir simboliai, kuriuos reikia mokėti skaityti. Į ką pirmiausiai patartum atkreipti dėmesį bandantiems suvokti diduomenės aprangos prasmę?

– Taip, iš tiesų, ne tik rekonstrukcijoje, bet visoje istorijoje esama detalių, kurias tenka iššifruoti. Joms atskleisti skirtas paroda lydintis leidinys, o pati paroda

orientuota į vaizdinį išpūdį, kurį gali išsinešti. Labai didelė atsakomybė tą vaizdinį kurti, nes po to sunku pakeisti. Jei kostiumo rekonstrukcija neteisinga, parengta neatsakingai – daroma žala istorijai. Kostiumai, kuriuos matote parodoje, atkurti pagal valdžios simbolių sampratą. Tie simboliai – ne tik drabužiai, bet ir papuošalai, ginklai, ritualai. Viskas, kas diduomenei leido save rodyti kaip kitokios, dangiškos kilmės. Galiu sakyti, jog statuso ir kilmės demonstravimas buvo diduomenės darbo dalis. Tiems, kurie ateina į parodą, patarčiau atkreipti dėmesį, kiek nedaug skirtumų vyriškų ir moteriškų drabužių siluetuose. Net aukštesnio ir žemesnio statuso didikų aprangos modeliuose tie skirtumai nedideli, tačiau svarbia tampa kokybė – naudotų audinių, metalų brangumas, papuošalų dydis. Vertinant to meto kostiumus, patarčiau atsiriboti nuo dabartinio pasaulio supratimo, grįžti į laikotarpį, kur žmonės gyveno be elektros ir kitų mums savaime suprantamų dalykų. Pavyzdžiui, mūsų rekonstruotame laikotarpyje Lietuvos teritorijoje dar nebuvo horizontalių audimo staklių, tad pats audinys buvo labai brangus, jam pagaminti reikėjo didelių laiko, darbo sąnaudų. O jei audinys dailiai nuaustas, ryškių spalvų – tampa dar brangesniu. Puošyba, prabanga siekta išsiskirti iš aplinkinių žmonių. Kai ateina auksu spindintis, ilga tunika, kailine kepure pasidabinęs didikas, jis išties atrodo neįprastai, nekyla abejonių, koks jo statusas.

– Kovo 14 dieną 17 val. Birštono muziejaus lankytojus kviečiame į istorinio kostiumo rekonstrukcijos edukaciją. Ko gali tikėtis ten apsilankę birštoniečiai ir miesto svečiai?

– Labai norisi pasidalinti ne tik rekonstrukcijos proceso virtuve, bet ir perteikti istorinio kostiumo atkūrimo pagrindus, suteikti žinių, kaip pačiam susikurti tokį kostiumą ar jo akcentus. Tikiuosi, jog edukacijos dalyviai

išeis žinodami nuo ko pradėti, kaip pasigaminti norimą aprangos detalę, kaip ją dėvėti. Suprantama, kad tokio istorinio detalumo, kokio siekėme mes, kasdieniam gyvenime žmonėms nereikia, tačiau kostiumo detalės neabejotinai dera ir dabartyje. Pati modeliuodama, dėvėdama istorinius kostiumus pastebiu, jog, pavyzdžiui, tunika yra labai gražus drabužis, tinkantis pasipuošti ir šiais laikais. Ji gali būti puikia alternatyva, kai norisi ryšio su protėviais, su istorija ir galbūt šiek tiek kitokio rūbo nei XIX-XX a. tautinis kostiumas. Mane iki šiol stebina ir to meto suknelių universalumas. Į edukacijas atsinešu savo drabužius, juos leidžiame pasimatuoti visiems norintiems ir matau savo suknelę, dėvimą skirtingų moterų – aukštų, žemų, didelę ar mažą krūtinę. Ir kas kartą išrinkta nuostaba – drabužis prisitaiko prie kito žmogaus ir tampa jo dalimi, tarsi būtų pasiūtas būtent tam žmogui. Man atrodo, kad tai toks unikalus dalykas, kai pats apdaras randa ryšį su žmogumi. Tokia suknelė atrodo stebuklinga, turinti burtą prisitaikyti ir gražiai atrodyti, nepriklausomai nuo modelio mažumo, didumo, figūros ypatumų.

– Juk išties, tais laikais kokybiškas drabužis buvo turtas, jis ne tik lydėjo visą gyvenimą, bet galėjo būti paveldimas. Ypač suknelė turėjo prisitaikyti prie gyvenimo eigoje besikeičiančio moters kūno.

– Taip, žmogaus kūno pokyčiai – nuolatinis procesas. Prisiminkime, jog tuo laikotarpiu vidutinė gyvenimo trukmė buvo apie 40 metų, o moteris per savo gyvenimą turėjo iki dešimt nėštumų. Tad kūnas visą laiką keitėsi, jis turėjo prisitaikyti prie rūbo arba rūbas prie jo, tad tai galėtų būti viena iš suknelių universalumo priežasčių. Kalbant apie vyriškus kostiumus – to meto ikonografijoje vyrų su pilvukais nėra, jie

(Nukelta | 7 p.)

Daugiau knygų, daugiau šviesos...

Vasario 26 dieną į Birštono viešosios bibliotekos Birštono vienkiemio padalinį susirinko Birštono lopšelio-darželio „Giliukas“ „Drugelių“ grupės vaikučiai su mokytoja Jurgita Pagrandyte ir mokytojos padėjėjomis Agne Mielaičiene ir Karolina Seiliūte.

Šiemet jau dešimtą kartą visoje Lietuvoje ir kitose valstybėse, kur tik gyvena lietuviai, nuo vasario 16-osios iki kovo 11-osios dienos yra švenčiamos Lietuvių kalbos dienos.

Birštono vienkiemio padalinyje buvo organizuotas rytmetys vaikams „Daugiau knygų, daugiau šviesos, daugiau spalvų“. Bibliotekininkė Gražina Andrulevičienė papasakojo vaikams apie lietuvių kalbą, jos kilmę, tarmes. Mes visi didžiuojamės, kad kalbame lietuvių kalba, tad reikia ją išsaugoti ateinančioms kartoms, puoselėti ir branginti.

Bibliotekininkė vaikams papasakojo apie kalbininką Joną Kazlauską, supažindino su knyga „Baltistikos ažuolas“ apie profesorių Joną Kazlauską.

Skaitėme ištraukas iš knygų „Varliukų abėcėlė“ (tekstas Igno Bukšnio), „Mano pirmieji žodžiai“, Violetos Palčinskaitės „Karalius pamiršo raidyną“ ir tekstus iš kitų įdomių knygelių.

Žiūrėjome nuotaikingą filmuką apie lietuvių abėcėlę „ABĖCĖLĖ – lietuviška animuota abėcėlė su gyvūnais“.

Vaikai noriai piešė piešinius, kuriuose išreiškė meilę Lietuvai, kalbai, žmonėms.

Gražina Andrulevičienė, Birštono vienkiemio padalinio vyresn. bibliotekininkė

KVIEČIAME
KOVO II

DALYVAUTI BĖGIME
LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO
DIENOS PROGA

KOVO II D. 11:00
SAVIVALDYBĖS AUKŠTĖ
JAUNIMO G. 2, BIRŠTONAS

1,1 KM DISTANCIJA
GALIMYBĖ BĖGTI 2 ARBA 3 RATUS

TAUTIŠKIAUSIAI PASIPUOŠUSI - APDOVANOSIME PRIZI
VISUS DALYVIUS - ATMINIMO MEDALIAIS!

IVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS. * Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 0 601 50 935, Ričiardas. Ind. pažyma nr.

Kovo 11-oji šiandienos akimis. Kokia šios istorinės datos reikšmė dabartiniame saugumo kontekste?

Kristupas BUBNYS – Birštono savivaldybės tarybos narys, VšĮ „Birštono sportas“ direktorius, šaulys:

„Kalbant apie Kovo 11-ąją, pirmiausia į galvą ateina žodžiai laisvė ir nepriklausomybė. Tačiau labai svarbu suprasti, kad būtent ši diena mūsų visų gyvenimams atvėrė labai daug galimybių ir pasirinkimų. Laikui bėgant visa tai tapo savaime suprantama, o šiandieninis saugumo kontekstas gali būti labai naudingas tam, kad suvoktume, kaip viskas gali būti trupu ir laikina.“

Šiandien materialumas yra akcentuojamas aukščiau už moralę, o tai veda į susiskaldymą, neapykantą, pavydą, nužmogėjimą ir visuomenės silpnėjimą. Manau, kad dabar yra labai tinkamas metas visiems šiek tiek stabtelėti ir pagalvoti: o ką aš galiu padaryti

dėl savo šalies, dėl savo krašto, dėl bendruomenės, kad būtume vieningi ir visi kartu saugotume ir vertintume tai, ką turime.“

Neturi reikšmės, ar žmogus jaunas, ar vyresnis ir daugiau patyręs, kiekvienas yra svarbus ir reikalingas, ir tikrai kiekvienas gali būti naudingas, jeigu tik pats to nori. Tik motyvacijos srityje, manau, turim problemų, kadangi dauguma nori kažką gauti, imti, turėti daugiau teisių ir pan., būtent iš čia ir atsiranda nelaimingumas ir nusivylimas. Atkreipkit dėmesį, kiek daug žmonių nuolat burba, kritikuoja, smerkia, vietoj to, kad patys kažką padarytų ne dėl savęs, bet dėl kitų, dėl savo krašto, dėl Lietuvos. Būtent apie

tai reikia kalbėti jau nuo ankstyvos vaikystės ir kalbėti reikia daug, tada neabejoju, kad turėsime daugiau aktyvių ir visuomeniškų jaunų žmonių, kurie labiau norės duoti, o ne imti.“

Birštono gimnazistų mintys:

„Tikiu, kad net ir praėjus dar daugeliui metų mes vis dar švėsime šią dieną – kaip valstybės ir kiekvieno iš mūsų šventę. Gera žinoti, jog esame laisvi ir nepriklausomi, svarbūs tarptautinei bendruomenei ir tokie išskirtinai ypatingi. Didžiuojusi, kad, nepaisant istorijos sunkumų, visada kovojome dėl to, kas mums svarbu, kas mumsyse įsišakniję – nepriklausoma Lietuva, tėvynė, gimtinė, namai.“ (Silvija Kazlauskaitė, IVg klasė)

„Kovo 11-oji yra laisvės ir džiaugsmo diena, kuri verčia didžiuotis, tobulėti, augti, siekti ir dar kartelį įrodyti, kad esame daug daugiau nei valstybės teritorija ar simboliai, o tauta, kurią vienija bendrystė.“ (Aistė Justinavičiūtė, IVg klasė)

„Prieš 35 metus – 1990 m. kovo 11 dieną – buvo atkurta Lietuvos nepriklausomybė. Kiekvienais metais mes minime šią dieną ir švenčiame savo laisvę, ne tik šią, bet ir kiekvieną dieną: skaitydami, ką norime, eidami į bažnyčią, kalbėdami ir skaitydami lietuviškai. Tačiau ši diena, kaip ir Vasario 16-oji, yra ypatinga, nes ji mums primena, jog ne visada buvome laisvi ir dėl laisvės turėjome daug kovoti. Taigi ši diena priverčia mus branginti savo laisvę.“ (Augustė Jankauskaitė, IVbg klasė)

„Ši diena simbolizuoja galutinai atkovotą laisvę, dėl kurios, tikiuosi, daugiau nereikės lieti kraujo ir kovoti. Ši diena primena, kad Lietuva ne visada buvo nepriklausoma, todėl reikėtų vertinti savo tautiškumą ir tradicijas. Ji įkvepia būti labiau patriotiškiems ir prisiminti visus, kurie gynė mūsų šalį, susikaupti ir dalyvauti renginiuose, kuriuose jaučiamas bendruomeniškumas. Ši diena suvienija įvairaus amžiaus žmones, ji yra valstybingumo simbolis.“ (Domilė, IVg klasė)

„Kovo 11-oji simbolizuoja ne tik istorinį įvykį, bet ir tautos stiprybę, vienybę bei ryžtą siekti laisvės. Šią dieną svarbu prisiminti ir įvertinti, ką reiškia būti nepriklausoma tauta. Tai galimybė puoselėti kalbą, kultūrą, tradicijas.“ (Modestas Vaitiekūnas, IVg klasė)

„Kovo 11-oji – tai diena, kai Lietuva atgavo savo laisvę! Įsivaizduok, kaip džiaugėsi žmonės – jie šypsojosi, mojavo vėliavomis, dainavo ir jautėsi tikrai laimingi. Tai buvo lyg naujas Lietuvos gimimas! Dabar kiekvienais metais mes prisimename, kokia svarbi yra laisvė. Miestai pasipuošia trispalvėmis, žmonės dalyvauja renginiuose, dainuoja, šoka ir tiesiog džiaugiasi, kad gyvena nepriklausomoje Lietuvoje. Tai ne šiaip paprasta diena – tai mūsų visų pergalė.“ (Gabija Valiūtė, Iag klasė)

„Aš manau, jog ši šventė yra simbolis mūsų Lietuvos laisvės bei mūsų pačių patriotiškumo, bendrumo. Labai svarbu nepamiršti Lietuvos istorijos, ką lietuvių tauta patyrė iki šios dienos. Reikia branginti turimas vertybes, išlikti visiems kartu ir nepamiršti pačios Lietuvos.“ (Elzė Jonuškaitė, Ibg klasė)

„Kovo 11-oji mums primena tautos vienybę, žmonių drąsą ir dabartinę laisvę, kurią privalome branginti ir puoselėti toliau. Kasmet Lietuvoje vyksta šventiniai renginiai, kurių metu pagerbiame žmones, kovoję už mūsų laisvę. Šie renginiai skatina saugoti ir stiprinti mūsų valstybę.“ (Liepa Akelytė, Iag klasė)

„Kovo 11-oji man reiškia Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę. Tai diena, kai 1990 m. kovo 11-ąją Aukščiausioji taryba paskelbė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą. Ši diena simbolizuoja tautos ryžtą atkurti savo valstybingumą po pusės amžiaus sovietinės okupacijos. Tai viena svarbiausių dienų Lietuvos istorijoje, primenant apie žmonių drąsą, vienybę ir siekį gyventi laisvai.“ (Aleksas Kimbirauskas, Iag klasė)

„Kovo 11-oji – labai reikšminga diena, simbolizuojanti laisvės ir nepriklausomybės atkūrimą. Tai ne tik istorinis įvykis, bet ir emocinis momentas, simbolis, žymintis pergalę. Tai diena, kai Lietuva atsikėlė iš istorinių sunkumų ir vėl atrado savo vietą pasaulyje kaip laisva, nepriklausoma tauta. Diena, kai žmonės, sujungę savo balsus ir viltį, sugebėjo atgauti ir laisvę.“ (Justina Kaminskaitė, Iag klasė)

„Man Kovo 11-oji simbolizuoja laisvę, pasididžiavimą savo šalimi ir pagarbą tiems, kurie kovojo už mūsų ateitį. Nepriklausomybę turime branginti ir saugoti. Aš jaučiu dėkingumą už galimybę laisvai gyventi, mokytis ir kurti ateitį. Man ši šventė taip pat yra proga susimąstyti, ką kiekvienas iš mūsų gali padaryti, kad Lietuva ir toliau būtų stipri, laisva ir klestinti šalis.“ (Karina Švedaitė, Iag klasė)

„Kovo 11-oji – tai diena, kai visi džiaugiamės laisve. Šią dieną žmonės kelia Lietuvos vėliavą, eina į šventinius renginius, koncertus, dalyvauja eisenose. Vaikai piešia piešinius apie Lietuvą, dainuoja dainas, mokyklose vyksta šventės. Tai laikas būti kartu, švęsti ir didžiuotis savo šalimi.“ (Patricija Kavaliauskaitė, Iag klasė)

Mokinių mintis užrašė Birštono gimnazijos istorijos mokytoja Daiva Jonykaitė-Snapaitienė

Profesijų įvairovė iš arti: Birštone vyko atvirų durų diena moksleiviams

Birštone įvyko atvirų durų diena „POP profesijos Birštone. Tavo karjeros istorija prasideda čia!“, kurios iniciatorė – Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė. Renginys tapo puikia galimybe Birštono gimnazijos 9–11 klasių moksleiviams iš arčiau susipažinti su įvairiomis profesijomis, išbandyti praktines veiklas ir įgyti naujų žinių apie karjeros galimybes.

Moksleiviai lankėsi įvairiose Birštone veikiančiose įstaigose ir įmonėse: Birštono savivaldybėje, UAB „SPA Birštonas“, sanatorijoje „Versmė“, „Eglės sanatori-

joje“, Prienų priešgaisrinės tarnybos Birštono ugniagesių komandoje, Birštono sporto centre, Turizmo informacijos centre, Pirminės sveikatos priežiūros centre,

Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Birštono policijos komisariate, Lėckų šeimos ūkyje bei lopšeliuose-darželiuose „Giliukas“ ir „Vyturėlis“. Čia jie turėjo galimybę ne tik stebėti specialistų darbą, bet ir patys išbandyti įvairias veiklas. Jaunimas bendravo su savo srities profesionalais, uždavė rūpimus klausimus ir gilinosi į skirtingų profesijų ypatumus. Tai buvo ne tik informa-

tyvi, bet ir įkvepianti patirtis, skatinanti drąsiau rinktis ateities karjeros kelią.

„Džiaugiuosi ir didžiuojuosi Birštono gimnazijos moksleiviais, kurie smalsiai ir entuziastingai domėjosi profesijų įvairove. Smagu matyti jaunimą, kuris aktyviai ieško savo kelio ir domisi ateities galimybėmis!“ – po renginio sakė Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė.

Atvirų durų diena nebūtų įvykusi be aktyvaus įmonių ir įstaigų

įsitraukimo. Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė dėkoja visiems, kurie priėmė moksleivius, skyrė laiko ir pasidalijo savo profesine patirtimi. Ši diena ne tik suteikė naujų žinių, bet ir padėjo atrasti tai, kas artima širdžiai, o galbūt net apsispręsti dėl būsimos profesijos.

Sėkmės visiems moksleiviams, kurie pradeda kurti savo karjeros istoriją!

Birštono savivaldybės informacija

METALŲ LAUŽO SUPIRKTUVĖ
FEROMETA
SUSIKRAUSI KAPITALĄ,
JEIGU VEŠI MUMS METALĄ
KUUSAMET
0 687 74433
Vasaros g. 50F, Marijampolė

Šventiniame vakare įteikti apdovanojimai už pasiekimus sporte

Vasario 28 dieną Prienų sporto arenoje vykusioje šventėje ant raudono kilimo buvo pagerbti geriausi 2024 metų Prienų rajono savivaldybės sportininkai, komandos, treneriai ir fizinio ugdymo mokytojai.

Šventės dalyvius, sporto bendruomenę pasveikino LR Seimo narė **Jūratė Zailskienė**, įvairių sporto šakų atstovams už aukštus sportinius rezultatus padėjo Prienų rajono savivaldybės meras **Alvydas Vaicekuskas**, Švietimo ir sporto skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas**, vicemeras **Deividas Dargužis**, kurie geriausių 2024 m. sportininkų rinkimuose į skirtingas nominacijas pretendavusiems įvairių sporto šakų atstovams įteikė apdovanojimus – padėkos raštus, Prienų baseino ir „Tango pizza“ kuponus, o pelnusiems laureatų vardus sportininkams – ir stiklinius prizus bei pinigines premijas. Renginio metu pasirodė Prienų sporto centro aerobinės gimnastikos grupės (trenerės Giedrė Vaitauskienė ir Simona Stančikaitė), o muzikinius kūrinius dovanojo vokalinė grupė „Sunshine“ (vadovė Daiva Radevičienė).

2024 metais rajono sportinis gyvenimas buvo kaip niekad aktyvus, o įvairaus amžiaus grupių sportininkai demonstravo aukštus sportinius pasiekimus tarptautinėse ir nacionalinėse varžybose ir

čempionatuose, Lietuvos mokyklų žaidynėse. Meras sveikinimo kalboje pasidžiaugė tuo, kad savivaldybės mokiniai, tapę Lietuvos moksleivių čempionatų ir varžybų nugalėtojais bei prizininkais, pelnė Lietuvos mokyklų žaidynių nugalėtojų vardus ir išvedė Prienų rajono savivaldybę į pirmą vietą tarp kitų rajonų Lietuvoje.

Šventės metu pagerbta daugybė Prienų kūno kultūros ir sporto centro, atskirų sporto klubų, mokyklų sportininkų bei komandų, kurie praėjusiais metais savo pasiekimais garsino Prienų rajoną.

2024 m. Prienų r. savivaldybės Metų sportininku paskelbtas orientavimosi sporto klubo „Šilas“ atstovas **Vytautas Beliušas**, kuris per sportinę karjerą dalyvavo daugelyje Lietuvos, Baltijos šalių, Europos ir Pasaulio orientavimosi sporto čempionatų, Pasaulio taurės varžybų, kariškių čempionatų bei žaidynių ir pelnė prizines vietas.

„Metų sportininkės“ nominacijos laureate tapo **Irma Bagdanavičienė**, kuri nuo 2009 metų sėkmingai dalyvauja respublikinėse ir tarptautinėse petankės varžybose ir čempionatuose.

Geriausiais Prienų rajono savivaldybės 2024 m. sportininkais išrinkti petankės sporto atstovė **I. Bagdanavičienė** ir orientacininkas **V. Beliušas**. Sportininkus apdovanojo meras **A. Vaicekuskas**.

„Už gyvenimo nuopelnus sportui“ nominacijos laimėtoja – fizinio ugdymo mokytoja **D. Šklėriūtė**. Dalės Lazauskienės nuotraukos

Metų sporto komanda išrinktas Prienų KKSC vyrų badmintono dvejetas – **Ažuolas Barkauskas** ir **Vilius Bagdanavičius**.

Metų treneriu tituluotas Prienų kūno kultūros ir sporto centro plaukimo treneris **Irmantas Vernickas**, kurio ugdomi auklėtiniai sėkmingai dalyvauja Lietuvos vaikų plaukimo čempionatuose, Lietuvos mokyklų žaidynėse, regionų taurėse bei kitose plaukimo varžy-

bose bei parveža į Prienus daugybę medalių ir apdovanojimų.

Komisijos sprendimu, geriausiu 2024 Metų jaunuoju sportininku paskelbtas Prienų kūno kultūros ir sporto centro auklėtinis, naujosios Prienų krašto orientacininkų kartos atstovas **Antanas Arlauskas**.

Geriausią Metų jaunąją sportininkę išrinkta Prienų kūno kultūros ir sporto centro lengvosios atletikos atstovė **Ieva Kreivėnaitė**.

Metų jaunimo sporto komanda įvardinta **futbolo klubo „Nemunus“ U19 vaikų futbolo komanda**; Metų proveržio nominacijos nugalėtoja tapo Prienų KKSC lengvaatletė **Urtė Baranauskaitė**, o Metų atradimu paskelbtas dziudo

sporto šakos atstovas **Augustas Sipavičius**, Prienų kūno kultūros ir sporto centrui 2024 metais iškovojęs net devynis medalius.

Už gyvenimo nuopelnus sporte padėkota ilgamečiam „Revuonos“ pagrindinės mokyklos fizinio ugdymo mokytoju **Albinui Asilavičiui**; kultūrizmo šakos atstovui, turnyrų dalyviui ir organizatoriui, Lietuvos kultūrizmo federacijos prezidentui **Vytautui Sadauskui**; irklavimo sporto šakos entuziastui ir puoselėtoju, Prienų KKSC treneriui **Valdemarui Vaitiekūnui**.

2024 m. nominacijos „Už gyvenimo nuopelnus sportui“ nugalėtoja paskelbta ilgametė Prienų „Žiburio“ gimnazijos fizinio ugdymo mokytoja ekspertė **Dalia Šklėriūtė**.

„Gyvenimo“ informacija

Apdovantieji įvairių sporto šakų treneriai, penktas iš kairės – Metų treneriu tituluotas **I. Vernickas**.

Geriausią sporto komanda – vyrų badmintono dvejetas **A. Barkauskas** ir **V. Bagdanavičius**.

Daugiau informacijos: facebook.com/laikrastisgyvenimas/

IEŠKOMAS ŠUO

ATLYGIS 1000€

IEŠKOMA SAMOJEDO VEISLĖS KALĖ, BALTOS SPALVOS. ATSLIEPIA ŠAUKIAMA VARDU KARMA

2025-01-05 APIE 16VAL. DINGO NETOLI NIKRONIŲ KAIMO, TRAKŲ RAJONO

+3706 1855800
+3706 8433051

SVARBI BET KOKIA INFORMACIJA!!!

ŪKININKAS PIRKS MIŠKĄ, ŽEMĘ (gali būti su sodyba, domina didesnis plotas) visoje Lietuvoje. Jei sklypas prie vandens telkinio, už 1 m pakrantės moku iki 1 000 Eur.

+370 611 01 110

Aukščiausios rūšies pavasarinėmis kainomis

Akmens anglis – palaida ir fasuota.
Pjuvenų briketai – beržo, uosio.
Durpių briketai – didmaišiuose.
Medžio ir durpių granulės – fasuotos. Atvežame.

GRASTA Tel. 0 687 36216
Kęstučio g. 97, Prienai

„Gyvenimas“ – laikraštis. Jums ir apie Jus!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė **Ramutė Šimukauskaitė**

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas

Redakcija: Redaktorė **Ramutė Šimukauskaitė** - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 0 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 4 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1250 egz., penktadieniais – 1650 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą iš dalies remia VŠĮ „Medijų rėmimo fondas“ (2025 m. skirta suma – 27368 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (0 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ